

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 6. An valet Dispensatio, si post petitionem causa cesset?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

fuiſſet. Cauſa verò impulſiva dicitur ea, propter quam diſpensans faciliùs diſpensat, ira tamen, ut ſine illa ſecundùm rectam rationem, & cauſæ meritum diſpensaturus eſſet eodem modo.

Q. 6. *An valet Diſpensatio, ſi poſt petitionem cauſa ceſſet?*

Reſp. I. Nulla eſt diſpensatio, ſi ejus cauſa finalis non ſubſiſtat tempore, quo conceditur à Papa, vel Pœnitentiaro, cap. 9. *de reſcript. in 6.* quia non volunt concedere diſpensationem, niſi ob cauſam, quæ tunc ſubſiſtat; alioqui eſſent iniqui diſſipatores, & ſine cauſa diſpensarent. Idem eſt, ſi cauſa non perſtet eo tempore, quo Commiſſarius, nempe Epicoſopus, vel Confeſſarius diſpensat: quia ceſſante cauſa finali mandati ceſſat mandatum, ſi res integra ſit, ex cap. 30 *de prebend. in 6.* At hîc antequam Commiſſarius diſpenset, res eſt adhuc integra. Præterea Commiſſarius non poteſt diſpensare, niſi ſub hac conditione apponi ſolita, aut ſaltem ſubintellecta, *ſi preces veritate nitantur*, quæ exigit, ut cauſa finalis verè perſtet tempore, quo datur diſpensatio, & quo examinata precum veritate executioni mandatur à Commiſſario: alioquin delegaretur poteſtas diſpensandi ſine cauſa exiſtente, quod illicitum eſt. Hinc ſi, ob cauſam legitimandæ pro-

lis ex consanguinea susceptæ petatur dispensatio in impedimento, sed ante obtentam, vel à Commissario datam dispensationem proles moriatur, non valet, nec potest executioni mandari.

Resp. II. Si post dispensationem obtentam, examinatam, & datam à Commissario cesset causa finalis ante illius usum, v. g. proles moriatur ante contractum Matrimonium; Sanchez cum multis docet generatim tunc cessare dispensationem. Quia Superior non vult eam valere in casu, quo cessat ejus causa legitima: alioqui peccaret, essetque iniquus dispensator, concedendo facultatem agendi contra Legem non subsistente justa causa. Unde in omni dispensatione subintelligitur hæc conditio, *modo causa permaneat tempore executionis.* Idque videtur certum, dum dispensatio non est super impedimento, sed super observantia alicujus præcepti v. g. Officii, jejunii, &c. Tunc enim, si ante illius usum causa cesset, manet obligatio servandi præceptum: quia non est mens Superioris ab ea liberare, sine causa subsistente tempore, quo urget ipsa obligatio; cum hoc non possit licite velle: tum quia Lege naturali, à qua nemo potest dispensari, pars tenetur se toti conformare, cessante causa exemptionis.

Item si initio usûs subsistebat causa, sed postea cesset, & dispensatio habeat effe-

Etum successivum, sitque virtualiter multiplex; tum hæc quoque cessat cessante ejus causa. Sic si quis propter infirmitatem, quæ perpetua fore videbatur, à lege jejunii dispensationem sine limitatione obtinisset; si postea convalescat, rursus tenetur jejunare. Quia cum obligatio jejunii sit successiva, & multiplex, sive cum tot sint obligationes jejunandi, quot sunt dies Quadragesimæ, non possunt tolli, nisi per totidem dispensationes, nam pro singulis diebus opus est dispensatione virtualiter nova: ac proinde requiritur justa causa, quæ singulis illis diebus subsistat. Nec debet præsumi esse mens fidelis dispensatoris velle liberare ab aliqua obligatione, sine justa causa subsistente tempore obligationis, cum id licitè non possit.

Si verò dispensatio sit super impedimento Matrimonii, vel Irregularitate, seu inhabilitate, & jam executioni mandata fuerit, non cessat dispensatio cessante causa: ut si quis ob parentum inopiam dispensationem ad Ordines obtinuit, sed post susceptos Ordines cessat paupertas, non idè cessat dispensatio super irregularitate, sed talis licitè exercet ordines: quia non redit impedimentum semel absolute sublatum per dispensationem. Et quia *factum legitime retractari non debet, licet casus postea eveniat, à quo non potuit inchoari.* Reg. 73. Jur. in 6.

CA.